

РЕШЕНИЕ

№ 18292

гр. София, 30.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав**, в публично заседание на 24.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3588** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 ДОПК, във връзка чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „Валедо 1“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п. к. 1000, район „Средец“ [улица], представлявано от В. Ц. М. – управител, срещу РА № Р – 2222023000344 – 091 – 001 / 11.10.2023 г., издаден от С. Т. К. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Д. С. С. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 304 / 06.03.2024 г. на директор на дирекция „ОДОП“ София при ЦУ на НАП.

В жалбата е посочено, че в хода на ревизионното производство, във връзка с установяване маршрута на движение на товарен автомобил марка LAND ROVER, модел RANGE ROVER Autobiography, рама SALGA3BJ5KA554336, с рег. [рег.номер на МПС], е подадено заявление № Р – 22221023000344 от 19.07.2022 г. до АПИ във връзка с предоставяне на всички записи от регистър „Събиране на данни за автомобилния трафик в Република България“, получени от Автоматични устройства за записване на пътния трафик и от Автоматичните преброителни пунктове и стационарните и мобилни контролни точки на Националното тол управление, стопанисвани от АПИ за периода 01.08.2020 г. – 31.03.2021 г. Жалбоподателят изразява несъгласие с посочените твърдения. Те, според него, са немотивирани и лишени от обосноваване.

Налице са предпоставките за приспадане на данъчен кредит, според изложеното в

жалбата, доколкото разходите са свързани с лек автомобил – нает. По аргумент на противното от чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС, разходите за нает автомобил водят до право на приспадане на данъчен кредит. Това е така и с оглед законодателната промяна, която е настъпила след 01.01.2013 г. Тогава, според изложеното в жалбата, е отменено ограничението на правото на приспадане на данъчен кредит, когато автомобилът е нает.

С допълнителна молба от дата 28.05.2024 г., в изпълнение на указанията на съда, жалбата срещу РА е уточнена. Посочено е, че се обжалва РА № Р – 2222023000344 – 091 – 001 / 11.10.2023 г., в частта, с която са определени допълнителни задължения по ЗКПО за корпоративен данък в размер на 10 664. 68 лева за 2021 г. и съответните лихви за забава. Посочено е още, че с обжалва този РА и в частта по ЗДДС в размер на 6872. 43 лева и лихви в размер на 1752. 71 лева за данъчни периоди от м. 03.2021 г. до м. 06.2021 г.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Не изпраща писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“, редовно призван. Представява се от юрисконсулт М. В., с пълномощно, което представя в открито съдебно заседание.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена. Не изпраща прокурор за участие в съдебното производство.

Съдът, след като се запозна с писмените доказателства, събрани по делото, както и с доводите и съображенията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят оспорва РА, в частта на определени задължения по ЗКПО за корпоративен данък в размер на 10 664. 68 лева за 2021 г. и съответните лихви за забава в размер на 1 557. 70 лева и по ЗДДС за данък върху добавената стойност (ДДС) в размер на 6 872. 43 лева и лихви в размер на 1 752. 71 лева за данъчни периоди от м. 03.2021 г. до м. 06.2021 г. включително.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 22221023000344 – 020 – 001 от 25.01.2023 г., връчена по електронен път на 06.02.2023 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р – Р22221023000344 – 020 – 002 от 05.05.2023 г. и Заповед за изменение на ЗВР № Р – 22221023000344 – 020 – 003 от 08.06.2023 г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, оправомощена със Заповед № РД – 01 – 849 от 31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП София, е възложено извършването на ревизия на „Валедо 1“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п. к. 1000, район „Средец“ [улица], представявано от В. Ц. М. – управител. Ревизионното производство е за установяване на задълженията по ЗКПО за корпоративен данък за периода 2021 г. и по ЗДДС за ДДС за данъчни периоди от м. 01.2021 г. до м. 12.2021 г. Съставен е Ревизионен доклад № Р – 22221023000344 – 092 – 001 от 20.07.2023 г., връчен по електронен път на 16.08.2023 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК в отговор на подадена молба за удължаване на срока за възражение от дружеството, той е продължен до 29.09.2023 г. Органите по приходите са получили възражение срещу РА. Приели са, че то е неоснователно по същество.

Издаден е РА № Р – 2222023000344 – 091 – 001 / 11.10.2023 г., издаден от С. Т. К. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Д. С. С. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен по електронен път на дата 15.11.2023 г.

РА е оспорен по административен ред пред директор на дирекция ОДОП – София. Потвърден е с Решение № 304 / 06.03.2024 г. на директор на дирекция „ОДОП“ София при ЦУ на НАП.

Установено е, че „Валедо 1“ ООД, ЕИК[ЕИК], упражнява дейност „ресторантьорство“ в нает обект джелатерия „Конфети“, находящ се на адрес: [населено място], [улица]. От дружеството са изисквани заверени копия на счетоводни регистри, хронологични и аналитични регистри на стопанските операции, договори за покупко – продажби на МПС и регистрационни талони на същите. Изисквани са и документи относно МПС на лизинг.

От Агенция „Пътна инфраструктура“ са изисквани записи от регистър „Събиране на данни за автомобилния трафик в Република България“. Предоставени са записи от устройства за записване на пътния трафик и от автоматичните преброителни пунктове и стационарните и мобилните контролни точки, относно превозните средства на ревизираното лице през ревизирания период.

Органите по приходите са установили, че през данъчните периоди м. 03.2021 г., м. 04.2021 г., м. 05.2021 г. и м. 06.2021 г. дружеството е отразило 16 фактури и кредитни известия, издадени от „Финанс Директ“ АД, ЕИК[ЕИК], в резултат на което е упражнено право на данъчен кредит в общ размер на 6872. 43 лева.

Разглежданите доставки между „Валедо 1“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „Финанс Директ“ АД са с предмет ползване под наем на луксозен автомобил, който не е включен в имуществото на „Валедо 1“ ООД. Първичните документи са издадени въз основа на договор за оперативен лизинг на МПС от дата 04.08.2020 г., с който лизингодателят „Финанс Директ“ АД се е задължил да предостави на „Валедо 1“ ООД автомобил товарен, марка LAND ROVER, модел RANGE ROVER Autobiography, рама SALGA3BJ5KA554336, съобразно общите условия. Лизингополучателят „Валедо 1“ ООД трябва да заплати депозит в размер на 18 567. 08 евро без ДДС и месечен наем в размер на 3192. 39 евро с ДДС, от която сума ще се приспада платеният депозит по 635. 59 евро с ДДС месечно. С допълнително споразумение № 1 от 13.03.2021 г. към договор за оперативен лизинг от 04.08.2020 г. страните прекратяват по взаимно съгласие договор за оперативен лизинг от 04.08.2020 г. Лизингополучателят се отказва от правото да получи обратно депозит в размер на 12 201. 25 евро, предоставени на лизингодателя при сключване на договора.

Ангажирани са писмени обяснения от управителя на „Валедо 1“ ООД В. Ц. М.. В тях са изложени твърдения, че автомобилът предоставя лукс и качество на най - високо ниво на клиенти на заведението.

Органите по приходите са установили, че дружеството не е закупувало гориво и резервни части за посочения товарен автомобил. От дружеството не са представени пътни книжки, пътни листове, товарителница или друг документ с аналогично значение. Не се установява пряка и непосредствена връзка при ползване на наетата вещ с икономическата дейност на дружеството. Органите по приходите не са установили наличие на доказателства за получени отчетени суми или други престации от използване на автомобила за дейността на дружеството.

Формиран е извод, че в случая намира приложение ограничението на чл. 70, ал. 1, т. 2, предложение 2 – ро ЗДДС, а именно: правото на приспадане на данъчния кредит липсва независимо от изпълнението на изискванията на чл. 69 или 74, тъй като вещта, респ. разходите за доставката, се предназначени за дейности, различни от икономическата дейност на дружеството. На основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и

чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС не е признато правото на данъчен кредит на „Валедо 1“ ООД в размер на 6872. 47 лева по фактури, издадени от „Финанс Директ“ АД.

„Валедо 1“ ООД е подало годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92 от ЗКПО за 2021 г. В декларацията е посочен счетоводен финансов резултат (печалба) в размер на 810 480. 96 лева, увеличения в размер на 5 094. 97 лева (счетоводни амортизации), намаления в размер на 777 016. 34 лева (5 094. 97 лева амортизации и 771 921. 37 лева загуба). Формиран е данъчен финансов резултат (печалба) в размер на 38 559. 59 лева и годишен корпоративен данък за внасяне в размер на 3855. 96 лева. Данъкът е внесен. Според органите по приходите през 2021 г. дружеството е начислило документално необосновани разходи в размер на 4403. 86 лева по счетоводна сметка 699 „Други извънредни разходи“, които са участвали при определяне на финансовия резултат за годината. Не са представени в хода на ревизионното производство документи, които да обосновават посочените разходи. Според органите по приходите не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО за документална обосноваваност.

В хода на ревизионното производство във връзка с установяване маршрута на движение на товарен автомобил марка LAND ROVER, модел RANGE ROVER Autobiography, рама SALGA3BJ5KA554336 с рег. [рег.номер на МПС] е подадено заявление № Р – 22221023000344 от 19.07.2022 г. до АПИ във връзка с предоставяне на всички записи от регистър „Събиране на данни за автомобилния трафик в Република България“, получени от Автоматични устройства за записване на пътния трафик и от Автоматичните преброителни пунктове и стационарните и мобилни контролни точки на Националното тол управление, стопанисвани от АПИ за периода 01.08.2020 г. – 31.03.2021 г.

При тези фактически установявания е издаден РА № Р – 2222023000344 – 091 – 001 / 11.10.2023 г. Ревизионният акт е издаден от С. Т. К. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Д. С. С. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. Жалбоподателят го е оспорил по административен ред пред директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП. Жалбата е била отхвърлена с Решение № 304 / 06.03.2024 г. на директор на дирекция „ОДОП“ София при ЦУ на НАП, като РА е потвърден изцяло.

Недоволен от този краен резултат, жалбоподателят го оспорва пред състав на АССГ.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл. 156, ал. 2 от ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваваност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният РА № Р – 2222023000344 – 091 – 001 / 11.10.2023 г., е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия и в предвидените от закона форма и съдържание. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на

неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 25 ал. 1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, възпроизведени на хартиен носител. По делото е представен и магнитен носител (CD).

Атакуваният РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал. 1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения.

От органите на НАП служебно са направени справки по информационните масиви на НАП. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

По отношение на задълженията по ЗДДС

Органите по приходите са приели, че при наличие на договор за наем на МПС, след 01.01.2013 г. е налице право на приспадане на данъчен кредит, ако са изпълнени условията на чл. 69 и чл. 71 от ЗДДС за възникване и упражняване на правото на данъчен кредит. Успоредно с това, не трябва да са налице ограниченията на чл. 70 от ЗДДС. За начисления ДДС за доставките на стоки или услуги, които са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на наети автомобили, включително за резервни части, комплектовка, горивни и смазочни материали, по аргумент на противното на чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС, е налице право на приспадане на данъчен кредит. Наемът на автомобил, който не представлява доставка на стока, се квалифицира като доставка на услуга.

Не е спорно между страните, че в случая се касае за доставка на услуга. Органите по приходите не твърдят, че „Валедо 1“ ООД е придобил, респ. внесъл лек автомобил. По делото е приобщен договор за оперативен лизинг от дата 04.08.2020 г. По силата на този договор „Финанс Директ“ АД предоставя под формата на финансов лизинг на „Валедо 1“ ООД товарен автомобил. Той е индивидуализиран по следния начин: марка LAND ROVER, модел RANGE ROVER Autobiography, рама SALGA3BJ5KA554336, двигател: 448DT0082563. Във връзка с посоченото аргументите в жалбата, свързани с разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 4 ЗДДС, са неотнормими. Те се отнасят до хипотеза на придобиване, внасяне или наемане на лек автомобил. В случая предмет на ревизионното производство е товарен автомобил, марка LAND ROVER, модел RANGE ROVER. Спорен в случая се явява въпросът, дали този товарен автомобил е свързан с предмета на икономическата дейност на жалбоподателя. Тежестта това да се докаже лежи върху „Валедо 1“ ООД. Дружеството – жалбоподател трябва да докаже, че ползва автомобила за стопанската си дейност. Това трябва да стане чрез представяне на пътна книжка, първични счетоводни документи и други. Изброяването не е изчерпателно и не ограничава жалбоподателя. Той има възможност да представи и други документи, освен счетоводни. Представянето на тези документи доказва, че са изпълнени общите изисквания на чл. 68, ал. 1, чл. 69, ал. 1 и чл. 71 ЗДДС, отнасящи се до възникването

на правото на данъчен кредит. В случая жалбоподателят не се е справил с тежестта на доказване. С тази тежест той не се е справил и в хода на ревизионното производство. Вече беше посочено, че не са представени пътна книжка, пътни листа, товарителница или други документи. Не се установява пряка и непосредствена връзка между автомобила и търговската дейност на „Валедо 1“ ООД. В конкретния случай приложима е разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС. По силата на тази разпоредба, озаглавена „Ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит“, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или общо за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

Съгласно постоянната практика на СЕС наличието на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка (в случая на услуга) и една или повече извършени доставки, пораждащи право на приспадане на ДДС, е по принцип необходимо, за да се признае на данъчно задълженото лице право на данъчен кредит, както и да се определи неговият обхват. В случая не се установява каквато и да била обективна икономическа връзка между наетия автомобил марка LAND ROVER, модел RANGE ROVER и предметът на дейност на „Валедо 1“ ООД (в този смисъл Решение по дело С – 124 / 12, т. 31). В тази насока дадените от управителя на жалбоподателя обяснения, че автомобилът се използва като комплимент към клиентите на заведение „Конфети“ остават недоказани. Те не се подкрепят с нито едно писмено доказателство. Основателен е изводът на органите по приходите, че няма писмени данни автомобилът да е изпълнявал задачи, от които да се направи извод за наличие на пряка и непосредствена връзка между експлоатацията на този автомобил и икономическата дейност на жалбоподателя. В този смисъл изводът на органите по приходите, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит на „Валедо 1“ ООД в размер на 6872.47 лева по фактури, издадени от „Финанс Директ“ АД е законосъобразен и съответен на закона. Установяването на предпоставките за ползване на данъчен кредит е изцяло в доказателствена тежест на лицето, което претендира правото, съобразно практиката на ВАС и на СЕС. В случая то не се е справило с доказателствената тежест в процеса. (в този смисъл Решение № 6620 от 30.05.2024 г. по адм. д. № 3371 от 2024 г. на ВАС, Осмо отделение).

Разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС съдържа две самостоятелни хипотези. При наличието на една от двете, не е налице право на данъчен кредит, в случаите в които принципно са изпълнени условията на чл. 69 и чл. 71 от ЗДДС – 1. когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки, макар и част от икономическата дейност на лицето (чл. 70, ал. 1, т. 2, предл. първо от ЗДДС) и 2. когато стоките или услугите се използват за дейности, най-общо казано различни от икономическата дейност на лицето (чл. 70, ал. 1, т. 2, предл. второ). Легалната дефиниция на понятието "безвъзмездна доставка" се съдържа в § 1, т. 8 от ДР на ЗДДС, който определя като такава доставката, при която възнаграждението или стойността на даденото многократно надхвърля полученото. В конкретния случай тезата на органите по приходите се основава на второто предложение на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС. Товарният автомобил се използва за дейности, които по никакъв начин не могат да бъдат свързани с икономическата дейност на жалбоподателя. По делото не бяха представени доказателства от страна на жалбоподателя, че наетият товарен автомобил марка LAND ROVER, модел RANGE ROVER, е присъщ и е нает във връзка с икономическата дейност на „Валедо 1“ ООД, сама по себе си облагаема.

Жалбоподателят упражнява дейност ресторантьорство в нает търговски обект *Gelateria Confeti*, на адрес в [населено място], [улица]. Обектът е нает по силата на договор със „Съюза на българските журналисти“. В хода на ревизионното производство е представено обяснение от управителя В. М.. В него е посочено, че наетата кола предоставя лукс и качество на най-високо ниво на клиенти на *Gelateria Confeti* при организирани тържества като комплимент от заведението. Всъщност писменото обяснение остава единственият аргумент на жалбоподателя срещу РА в тази му част.

Съдът намира, че тезата на жалбоподателя не намира опора и в житейската логика. По делото не са представени доказателства, от които да е видно, че клиентите на *Gelateria Confeti* са информирани за тази политика за разходки с луксозен товарен автомобил, условията, които трябва да изпълнят, за да се разходят, какви разходки и на колко клиенти са правени, и доказателства, че конкретен и определен клиент (или група клиенти) са се разходили с товарен автомобил марка LAND ROVER, модел RANGE ROVER. Не са представени общи условия, отразени по определен начин в менюто, или в някаква форма на клубна карта, клубна или клиентска регистрация и т. н.

По отношение на задълженията по ЗКПО

По отношение на установените задължения по ЗКПО, в хода на ревизионното производство е установено основание по чл. 26, т. 2 ЗКПО за увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2021 г. с документално необосновани разходи в размер на 4403. 86 лева. Разпоредбата на чл. 26 от ЗКПО е озаглавена „Непризнати разходи за данъчни цели“. Точка втора от тази разпоредба установява принципното положение, че не се признават за данъчни цели определени счетоводни разходи, а именно - разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон.

Основателни са аргументите на органите по приходите, че съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч., отразяващ вярно стопанската операция. По силата на чл. 3, ал. 3 от ЗСч, предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на основата на документална обоснованост на стопанските операции и факти при спазване изискванията за съставянето на документи по този закон. Отразяването на разходите под различна форма трябва да бъде надлежно документирано с първични счетоводни документи. Нарушението на изискванията за документална обоснованост на разходите, регламентирани с цитираните разпоредби или установяването на извършени разходи, които не са свързани с дейността на дружеството, са основание за извършване на увеличение на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

Действително в по – старата счетоводна нормативна уредба съществуваша т. нар. „Извънредни разходи“. Те се отчитаха чрез счетоводни сметки от група 69 „Извънредни разходи“. Извънредни разходи вече не съществуват. В счетоводната практика все още съществуват сметки, по които се натрупват разходи, които не са данъчно признати. Такива са разходите без документи. Обикновено когато се попълва данъчната декларация, цялата сума на оборота от тази счетоводна сметка, се записва като корекция, тоест увеличение на данъчния финансов резултат по чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

Предвид всичко изложено може да се приеме, че на практика жалбоподателят сам

признава съответните разходи като такива - подлежащи на корекция по чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Изводът се подкрепя и от начина на осчетоводяване на тези разходи, от една страна, и от наименованието на сметката, от друга. По делото се намира оборотна ведомост на сметки (част от Приложение № 2) с начална дата 01.01.2021 г. и крайна дата 31.12.2021 г. Оборотната ведомост е счетоводен регистър съгласно ЗСч. Тя е вторичен счетоводен документ, който се съставя от предприятието и в който са отразени началните салда, оборотите и крайните салда на използваните счетоводни сметки за определен период от време. Видно от приобщената по делото оборотна ведомост, на един от последните редове е отразена счетоводна сметка 699 „Документално непризнат разход“. В колона обороти на този ред е отразена сумата от 4403. 86 лева. Тоест тя е осчетоводена и показва увеличение на данъчния резултат.

Жалбоподателят не ангажира документи, които да обосновават извършването на разходи в размер на 4403. 86 лева. Не се излагат и аргументи, защо този разход не попада в хипотезата на чл. 26, т. 2 ЗКПО. Наличието на първични документи не е установено и при извършване на проверка на място при задълженото лице. Законосъобразен е изводът на органите по приходите, че счетоводният финансов резултат на „Валедо 1“ ООД за 2021 г. трябва да бъде увеличен с 4403. 86 лева. В [чл. 10, ал. 1 ЗКПО](#) законодателят е дефинирал обосноваването документално счетоводни разходи, а именно, за които е издаден първичен счетоводен документ по смисъла на [Закона за счетоводството](#), който отразява реално стопанска операция. По аргумент на противното тези, за които не е издаден такъв документ, са документално необосновани разходи и с тях се увеличава финансовият резултат съгласно чл. 26, т. 2 ЗКПО (в този смисъл Решение № 7849 от 13.07.2023 г. по адм. д. № 4141 от 2023 г. на ВАС, Осмо отделение)

На следващо място, по отношение на втората корекция по ЗКПО, органите по приходите приемат, че трябва да се намали размерът на загубата, посочена в ГДД. Загубата се намалява от 771 921. 37 лева на загуба в размер на 669 678. 43 лева.

Органите по приходите установяват, че в подадените годишни данъчни декларации за 2016 г. и 2017 г. лицето е декларирало формирани загуби в размери съответно 957 602. 13 лева и 150 351. 33 лева или общо загубата за приспадане е в размер на 1 107 953. 46 лева. Съгласно чл. 70 от ЗКПО данъчно задължените лица имат право да пренасят данъчната загуба, формирана по реда на тази глава. Когато е избрало да пренася данъчната загуба, тя задължително се пренася до изчерпването ѝ през следващите пет години. Дружеството е упражнило правото си на избор чрез приспадане на данъчната загуба през първата година, през която е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба в ГДД за 2018 г. печалба в размер на 81 675. 37 лева. След приспадане на загуба в същия размер остава за приспадане 1 026 278. 09 лева. С подадената ГДД за 2019 г. е декларирана загуба в размер на 123 500. 35 лева, която са натрупва към остатъка и общият размер на загубата става 1 149 778. 44 лева. С подадената ГДД за 2020 г. е декларирана печалба в размер на 480 100. 01 лева и след приспадане на загуба в същия размер, остава за приспадане 669 678. 43 лева, която сума е фактическият остатък от загубата, подлежаща на приспадане от декларирания счетоводен финансов резултат за 2021 г. в размер на 810 480. 96 лева.

По делото е представена оборотна ведомост на сметки (част от Приложение № 2) с начална дата 01.01.2021 г. и крайна дата 31.12.2021 г. Видно от нея на втори ред е отразена сметка 121 „Непокрити загуба от минали години“. В последната колона на този ред е отразено следното: „Крайни салда“, Дебит: 771 921. 37 лева, Кредит: 0. 00

лева. В резултат от изчисляване чрез метода на калкулиране (разбиран като съвкупност от планомерни и системни пресмятания за точно установяване на непокритата загуба от минали години) се достига до извод, че реално фактическият остатък от загубата, подлежаща на приспадане от декларирания счетоводен финансов резултат за 2021 г. е в размер на 669 678. 43 лева.

Съгласно разпоредбите на чл. 71 от ЗКПО данъчната загуба се приспада при определяне на данъчния финансов резултат в размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по – малка от положителния финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният и размер. В съответствие с цитираните разпоредби и правото на приспадане на загуби от минали години, правилно е прието от органите по приходите, че трябва да се извърши корекция на приспаданата данъчна загуба в размер на 669 678. 43 лева. В резултат на това за ревизираната година ще настъпи положителен данъчен ефект в размер на 102 242. 94 лева.

Законосъобразно е прието от органите по приходите че данъчният финансов резултат (данъчна печалба) след ревизионното производство е в размер на 145 206. 39 лева. Сумата е формирана като сбор 4403. 86 лева непризнати недоказани разходи плюс 102 242. 94 лева корекция на декларирана счетоводна загуба. Установен е корпоративен данък в размер на 14 520. 64 лева, внесен в размер на 3855. 96 лева, дължим в размер на 10 664. 88 лева, ведно с начислените лихви в размер на 1 557. 70 лева, съгласно чл. 175 от ДОПК, вр. с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

В хода на съдебното производство жалбата беше оставена без движение. С разпореждане от дата 22.04.2024 г. на жалбоподателя беше указано, че в жалбата не са изложени доводи в частта на РА относно ЗКПО. От друга страна, в жалбата е посочено, че в РА има предложение за установяване на допълнителни задължения в размер на 21 056, 40 лева. Това е сума, която е формирана като сбор от задължения и по ЗКПО и по ЗДДС, ведно с лихвите – таблица № 3 от оспорения РА. На „Валедо 1“ ООД беше указано, че ако жалбата е насочена само към отказано право на данъчен кредит по ЗДДС, то трябва да се посочат индивидуално (т. е. помесечно) и данъчните периоди, за които се оспорва РА. Ако се оспорва изцяло РА, то трябва изрично да се посочат и задълженията по ЗКПО, като се изведат аргументи и доводи защо РА е незаконосъобразен и в частта по ЗКПО.

Това разпореждане е получено лично от управителя В. М. на дата 20.05.2024 г. По делото е депозирана молба от него, че оспорва РА в частта, в която са определени допълнителни задължения по ЗКПО за корпоративен данък в размер на 10 664. 68 лева за 2021 г. и съответните лихви за забава в размер на 1557. 70 лева и по ЗДДС в размер на 6872. 43 лева и лихви в размер на 1752. 71 лева за данъчни периоди от м. 03.2021 г. до м. 06.2021 г. включително. Към молбата не са представени доказателства, относими към така очертаната от жалбоподателя предмет на делото.

С Определение № 7926 от 07.06.2024 г. съдът е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание. С определението съдът е указал на жалбоподателя, че трябва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици и на които се позовава в жалбата си и му дава възможност до датата на съдебното заседание да се запознае с административната преписка и посочи допълнителни доказателства в подкрепа на доводите си, включително да поиска назначаването на съдебно – счетоводна

експертиза. Определението е връчено лично на управителя В. М. на дата 01.07.2024 г. До датата на съдебното заседание – 24.09.2024 г. не са представени каквито и да било писмени доказателства, свързани с предмета на делото. Не се правят искания по доказателствата, респ. искане за събиране на нови доказателства. Въпреки дадените указания, не е поискано и допускане и назначаване на съдебно – счетоводна експертиза.

На самото заседание жалбоподателят не се явява. Не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Всичко посочено дотук води до извод, че жалбоподателят не се справя с тежестта на доказване, така както е разпределена от съда. Налице са предпоставки жалбата да бъде отхвърлена като недоказана. Оспореният РА № Р – 2222023000344 – 091 – 001 / 11.10.2023 г. е валиден и законосъобразен.

По отношение на разноските

При материален интерес в размер на 21056. 40 лева, претенцията на процесуалния представител на ответника за юрисконсултско възнаграждение е основателна. Приложима е разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, която гласи, че при интерес от 10 000 лв. до 25 000 лева – хонорарът се определя на 1300 лв. плюс 9 % за горницата над 10 000 лв. Изчислено при съобразяване с тези разпоредби, юрисконсултското възнаграждение възлиза на 2295 лева.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, I отделение, 45 – ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Валедо 1“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р – 2222023000344 – 091 – 001 / 11.10.2023 г., издаден от С. Т. К. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Д. С. С. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 304 / 06.03.2024 г. на директор на дирекция „ОДОП“ София при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Валедо 1“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати разноски по делото в полза на НАП в размер на 2295 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на Република България в 14 – дневен срок от получаване на препис от решението.